

ГЕОРГИ АНГЕЛОВ
ДУХЪТ НА ПОЕЗИЯТА

chitanka.info

Аз не го познавам, не...
Зървал съм веднъж осанката
на летящите коне
и каретата, останала
в паметта ми като знак
завладяващ и загадъчен.
Надалеч от този впряг
бягат хората порядъчни.
Ангел или дух от ада —
кочияшът среброкос
минува на площада
канел да му бъде гост.
Изкусително мълвял —
щели заедно да странстват,
чакал ги висок портал
към епохи и пространства.
Но не казвал, че до смърт
е избраникът — белязан.
И каретата на път
тръгвала — към нова казън.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.